

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 23

Муқаддамот

Ҳуҷҷат

Китоби Худованд

Фазоили Қуръон

Халифаи Худованд дар замин

**Ривоёти расида аз халифаи Худованд
дар замин**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ду гуфтор аз он ҳазрат дар бораи инки беҳтарин ҳадис, китоби Худованд аст ва ҳар ҳадисе ки бо китоби Худованд мунофот дорад, музахраф аст.

1. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّائِفِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: إِنَّ النَّاسَ يَقُولُونَ مَا بِأَلِ الْمَنْصُورِ يُكْثِرُ التَّمَسُّكَ بِالْقُرْآنِ وَلَا يُكْثِرُ التَّمَسُّكَ بِالْحَدِيثِ؟! قَالَ: مَا بِالْهَمِّ يُكْثِرُونَ التَّمَسُّكَ بِالْحَدِيثِ وَلَا يُكْثِرُونَ التَّمَسُّكَ بِالْقُرْآنِ؟! أَمَا بَلَّغَهُمْ قَوْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ»؟! أَلَا إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ الْقُرْآنُ وَكُلُّ حَدِيثٍ لَا يُوَافِقُ الْقُرْآنَ فَهُوَ زُخْرَفٌ ﴿وَلْيَصْغَى إِلَيْهِ أَفِيدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرَوْهُ وَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ﴾! ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِهِ مُصْحَفًا وَقَالَ: إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يُنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ فَاسْتَنْطِقُوهُ! قُلْتُ: أَفَيَنْطِقُ جُعِلْتُ فِدَاكَ؟! قَالَ: نَعَمْ، يُنْطِقُهُ اللَّهُ الَّذِي يُنْطِقُ كُلَّ شَيْءٍ! قُلْتُ: وَكَيْفَ يُنْطِقُهُ؟! قَالَ: يُنْطِقُهُ عَلَى لِسَانِ خَلِيفَتِهِ! أَمَا بَلَّغَكُمْ قَوْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّهُمَا لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَى الْحَوْضِ»؟! قُلْتُ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ خَلِيفَتِهِ مَنْ لِي يُنْطِقَ بِالْقُرْآنِ؟! قَالَ: إِذَا أُعْطِيتُمُوهُ صَفْقَةً أَيْدِيكُمْ وَتَمَرَةً قُلُوبِكُمْ!

Тарҷумаи гуфтор:

Аҳмад ибни Абдуррахмони Толиқонӣ моро хабар дод, гуфт: Ба Мансур арз кардам: Мардум мегӯянд чаро Мансур бисёр ба Қуръон тамассук мечӯяд ва бисёр ба ҳадис тамассук намеҷӯяд?! Фармуд: Чаро онон бисёр ба ҳадис тамассук мечӯянд ва бисёр ба Қуръон тамассук намеҷӯянд?! Оё сухани Расули Худо салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ба онон нарасидааст ки фармуд: <<Яке аз он ду (яъне Қуръон) бузургтар аз дигарӣ аст>>?! Огоҳ бошед ки беҳтарин ҳадис Қуръон аст ва ҳар ҳадисе ки бо Қуръон созгор нест ҳамона музахраф аст <<То дилҳои касоне ки ба охират бовар надоранд ба он гаройиш ёбад ва то он розӣ шаванд ва то ҳар чи анҷом диҳандаандро анҷом диҳанд>> (Анъом/ 113)! Сипас мусҳафиро ба даст гирифт ва фармуд: Ҳароина ин Қуръон бо шумо ба ҳақ сухан мегӯяд пас аз ӯ сухан бихоҳед! Арз кардам: Оё ба ростӣ сухан мегӯяд фидоят шавам?! Фармуд: Оре, Худое ки ҳар чизро ба сухан меоварад онро ба сухан меоварад! Арз кардам: Чигуна онро ба сухан меоварад?! Фармуд: Онро бар забони халифааш ба сухан меоварад! Оё сухани Расули Худо салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ба шумо нарасидааст ки фармуд: <<Ҳароина он ду аз ҳам ҷудой намепазиранд то он гоҳ ки назди ҳавз бар ман ворид шаванд>>?! Арз кардам: Пас манро аз халифаи ӯ

хабар бидеҳ ки чи ғангом бо Қуръон суҳан меғӯяд?! Фармуд: Ҷангоме ки кафи дастонатон ва меваи дилҳоятонро ба ӯ бидиҳед!

Шарҳи гуфтор:

Манзур аз <<Кафи даст>> дар баёни ин бузугвор, <<Байъат>> аст ки бо кафи даст анҷом мешавад ва мисоқе барои итоъат аст ва манзур аз <<Меваи дил>> дар он маҳбубтарин чиз барои ҳар кас аст ки аст ки рӯшании дидаи ӯ маҳсуб мешавад. Бинобарин, аз назари Мансур ҳафизаҳуллоҳ таъолло зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом ғангоме воқеъ мешавад ки иддаи кофӣ аз мардум бо он ҳазрат байъат кунанд ва қодир бошанд ки аз маҳбубтарин чизҳои худ дар роҳи ӯ бугзаранг ва он ғангом аст ки ӯ ба суҳан дар меояд ва бо суҳани худ, Қуръонро ба суҳан меоварад.

2. أَخْبَرَنَا وَلِيدُ بْنُ مَحْمُودٍ السَّجِسْتَانِيُّ، قَالَ: قَالَ لِلْمَنْصُورِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْحَدِيثِ وَهُوَ يُخَاصِمُهُ: صَدَقَةُ الْفِطْرَةِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ وَإِنْ كَانَتْ فَقِيرَةً تَحْتَاجُ إِلَيْهَا لِحَدِيثٍ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ! قَالَ: كَذَبْتَ وَكَذَبَ أَبُو دَاوُدَ! إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا﴾! قَالَ الرَّجُلُ: أَتَدْعُ الْحَدِيثَ الصَّحِيحَ؟! قَالَ: أَدْعُهُ إِلَيَّ مَا هُوَ أَصَحُّ مِنْهُ أَدْعُهُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ! قَالَ: لَكِنَّا لَا نَدْعُ الْحَدِيثَ الصَّحِيحَ! قَالَ وَاقْبَلْ عَلَى أَصْحَابِهِ وَهُمْ بَيْنَ سَاحِطٍ وَ مُتَعَجِّبٍ: إِذَا رَأَيْتُمُ النَّاسَ يَتَقَلَّقُونَ فِي الصَّلَاةِ تَقَلَّقُوا فَكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ! فَقَالَ أَصْحَابُهُ: اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَانَا! ثُمَّ اقْبَلْ عَلَى الرَّجُلِ وَ قَالَ: إِعْلَمْ أَيُّهَا الرَّجُلُ أَنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَ كُلُّ حَدِيثٍ خَالَفَ كِتَابَ اللَّهِ فَهُوَ زُخْرُفٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Валид ибни Маҳмуди Сачистонӣ моро хабар дод, гуфт: Марде аз аҳли ҳадис дар ҳоле ки бо Мансур муҳосима мекард, гуфт: Зақоти фитра бар ҳар касе фариза аст агарчи худ фақир ва ба он мӯҳтоҷ бошад, ба далили ҳадисе ки Абу Довуд ривоят кард! Фармуд: Дурӯғ гуфти ва дурӯғ гуфт Абу Довуд! Ҷароина Худованди баландмартаба мефармояд: <<Худованд ҳеҷ касро чуз ба чизе ки ба ӯ дода аст тақлиф намекунад>> (Талок/ 7)! Мард гуфт: Оё ҳадиси саҳиҳро вомеғузори?! Фармуд: Онро вомеғузорам ба сӯй чизе ки аз он саҳиҳтар аст, онро ба сӯй китоби Худо вомеғузорам! Мард гуфт: Аммо мо ҳарғиз ҳадиси саҳиҳро вонамеғузорем! Пас он ҳазрат ба асҳоби худ ки бархӣ ҳашмгин ва бархӣ шигфтида буданд рӯй намуд ва фармуд: Ҷарғоҳ мардумро дидед ки дар залолат ҷунбонанд

Худоро бар инки шуморо ҳидоят кард бузург шуморед! Пас асхобаш гуфтанд: Худоро бар инки моро ҳидоят кард бузург мешуморем! Сипас он ҳазрат ба мард рӯй намуд ва фармуд: Бидон эй мард ки беҳтарин ҳадис китоби Худованд аст ва ҳар ҳадисе ки бо китоби Худованд муҳолиф бошад музахраф аст!

Шарҳи гуфтор:

Манзур аз ҳадисе ки Абу Довуд онро ривоят карда ва мавриди истиноди мард қарор гирифта, ҳадиси Саълаба ибни Абӣ Саъир аст ки иддаё мекунад Худованд закоти фитраро ҳам бар ғанӣ ва ҳам бар фақир ба яксон фарз карда ва ин хусусан бо бардоште ки мар аз он дошта, бар ҳилофи Қуръон аст. Бо ин васф, дурӯғи мард нисбат додани ҳукмӣ муҳолиф бо Қуръон ба Худованд аст; Ҳамчунонки иддаёи ӯ дар бораи саҳиҳ будани ин ҳадис низ метавонад мисдоқи дурӯғ бошад; Чароки матни ин ҳадис изтиробӣ фаровоне дорад ва санади он аз назари бархӣ аъимаи ҳадис монанди Аҳмад ибни Ҳанбал саҳиҳ нест, балки мурсал аст (нигоҳ кунед ба: Айнӣ, Умдатул Қорӣ, ҷ9, с114). Аммо дурӯғи Абу Довуд соҳиби китоби Сунун, нисбат додани сухане бар ҳилофи Қуръон ба Расули Худо салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аст агарчи худ онро насохта бошад ва аз инчо доништа мешавад ки ривоят кардани дурӯғ, дурӯғ маҳсуб мешавад. Аммо <<Зухруф>> ё <<Музахраф>> дар гуфтори ҳазрати Мансур, калимаи омиёна ва тавҳинomez нест, бал калимаи Қуръонӣ ба маънои сухани ботиле аст ки зоҳири он ороста бошад ва мисдоқи он ҳадисе аст ки бо китоби Худо мунофот дорад.

